

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

Klage over Energitilsynets afgørelse af 18. januar 2002

25. august 2003

J.nr.: 11-75

Eksp.nr.: 12195

DST

Ved brev af 12. marts 2002 har De til Energiklagenævnet påklaget Energitilsynets afgørelse af 18. januar 2002. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet det urimeligt i henhold til elforsyningsloven at der af Energi Fyn opkrævedes gebyr for måleraflæsning, foretaget ved besøg hos forbrugeren i de tilfælde hvor der ikke er sket selvaflæsning af måleren. Energitilsynet henviste til at hjemmel hertil ikke fremgik af selskabets leveringsbestemmelser. Energitilsynet fandt endvidere i sin afgørelse ikke at kunne vurdere om Energi Fyns adgang til målere hos selskabets kunder er i strid med grundlovens § 72. Energitilsynet henviste til at dette spørgsmål ikke hørte under tilsynets kompetence.

I Deres klage af 11. februar 2002 og ved brev af 7. maj 2002 fremfører De en række bemærkninger vedrørende opkrævningen af gebyr. De er videre bl.a. af den opfattelse at Energitilsynet på et tidligere tidspunkt vidste, at Energi Fyn havde ændret leveringsbetingelser og at disse ikke var anmeldt til tilsynet. De mener herudover at det må være elselskabets ansvar at informere sine kunder om de gældende leveringsbestemmelser. Det er endvidere Deres opfattelse at det ligger inden for Energitilsynets kompetence at afklare forholdet til grundlovens § 72.

Ved brev af 4. marts 2002 anmodede Energiklagenævnet Energitilsynet om at fremkomme med bemærkninger til Deres klage. Energitilsynet fremsendte ved brev af 12. marts 2002 et svar til Energiklagenævnet. Energitilsynet oplyste i sit svar at de kollektive elforsyningsvirksomheders leveringsbestemmelser skal anmeldes til Energitilsynet, men at der ikke i loven stilles krav om, at selskaberne f.eks. skal fremsende leveringsbestemmelser mv. til forbrugerne eller offentliggøre ændringer i dagspressen. Energitilsynet oplyste videre at det anbefaler forsyningerne at gøre forbrugerne bekendt med ændringer som led i god forretningsskik, men at tilsynet ikke har hjemmel til at kræve dette i henhold til elforsyningsloven. Energitilsynet fastholdt at det ikke havde kompetence til at foretage en fortolkning af grundlovens § 72.

Det fremgår af sagens akter at Energitilsynet over for Dem har oplyst at Energi Fyn i henhold til § 6.5 i selskabets til tilsynet anmeldte leveringsbestem-

møder til enhver tid er berettiget til at foretage kontrolaflysning og at selskabet ifølge § 6.8 mod behørig legitimation skal have adgang til at aflæse, kontrollere og evt. reparere eller udskifte målerne. Det fremgår videre af sagens akter at Energi Fyn ved brev af 9. oktober 2001 til Energitilsynet redegjorde for selskabets praksis vedrørende adgang til målere. Selskabet oplyste at vedligeholdelsen af målere foretages som et led i den daglige arbejdsdag, og besøg hos selskabets kunder finder normalt sted indenfor almindelig arbejdstid. Såfremt Energi Fyn en sjælden gang har behov for at få adgang til måleren uden for almindelig arbejdstid, træffes der på forhånd nærmere aftale med kunden herom.

Af elforsyningslovens § 1, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003) fremgår bl.a. at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Af lovens § 6, stk. 3, fremgår at kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår.

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet bemærker at Energitilsynet har givet Dem medhold vedrørende spørgsmålet om opkrævning af gebyr for måleraflysning som følge af manglende selvaflæsning. Nævnet savner herefter grundlag for nærmere at tage stilling til Deres bemærkninger herom. Med hensyn til Deres bemærkninger om at Energitilsynet på et tidligere tidspunkt var vidende om problemstillingen må Energiklagenævnet henvise Dem til at rette henvendelse til økonomi- og erhvervsministeren som fører tilsyn med Energitilsynet, jf. bl.a. elforsyningslovens § 82.

Til spørgsmålet om selskabets information af forbrugerne om leveringsbestemmelserne bemærker Energiklagenævnet, at der efter nævnets opfattelse efter omstændighederne kan ligge en vis informationsforpligtelse for forsyningsselskabet i elforsyningslovens § 6, stk. 3 navnlig i tilfælde af ændringer i leveringsbestemmelserne. Også dette spørgsmål savner nævnet imidlertid grundlag for at forfølge nærmere, jf. ovenfor.

For så vidt angår forsyningsselskabets mulighed for hos kunden mod behørig legitimation at få adgang til måleren bemærker Energiklagenævnet, at formålet med grundlovens § 72 er at yde retssikkerhed for individet i forhold til det offentlige vilkårlige indtrængen på privat eller offentlig ejendom ved at stille krav om retskendelse, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse. Energi Fyn er ikke en offentlig myndighed og er derfor ikke omfattet af grundlovens § 72. Energiklagenævnet har i øvrigt ikke i relation til reglerne i elforsyningsloven generelle bemærkninger til de omtalte leveringsbestemmelser om selska-

25. august 2003

J.nr.: 11-75

Eksp.nr.: 12195

DST

Side 2 af 3

bets adgang til målere eller til den praksis selskabet anvender i forbindelse hermed, jf. Energi Fyns brev af 9. oktober 2001 til Energitilsynet.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 18. januar 2002 stadfæstes.

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 89 i lov om elforsyning, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003.

I nævnets afgørelse har deltaget nævnsformand Jørgen Nørgaard, konsulent,
civilingeniør Knut Berge, lektor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

25. august 2003

J.nr.: 11-75

Eksp.nr.: 12195

DST

Side 3 af 3

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnetsformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig